

Rada ERÚ

Energetický regulační úřad
Masarykovo nám. 5, 586 01 Jihlava

Č. j.: 08952-48/2016-ERU

V Jihlavě dne 11. září 2019

R o z h o d n u t í

O rozkladu společnosti Desire invest s.r.o., se sídlem Na Děkanec 2109/1, 128 00 Praha 2 – Nové Město, IČ: 260 15 722 (dále též „účastník řízení“), zastoupené společností Doucha Šikola advokáti s.r.o., se sídlem Mezibranská 579/7, 110 00 Praha 1 – Nové Město, IČ: 044 42 687, proti rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08952-43/2016-ERU ze dne 11. února 2019 (sp. zn. POZE-08952/2016-ERU), kterým Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán podle § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve **výroku I.** o tom, že účastník řízení spáchal správní delikt podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, neboť v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona nejméně v době od léta roku 2014, kdy v elektrárně s názvem Fotovoltaická elektrárna Pacov došlo k odinstalování 96 kusů fotovoltaických panelů a tím ke snížení celkového instalovaného elektrického výkonu, do 4. května 2016, kdy proběhla kontrola předmětné elektrárny ze strany Energetického regulačního úřadu, neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změnu technických parametrů elektrárny, za což mu byla ve **výroku II.** uložena pokuta ve výši 8 000 Kč, ve **výroku III.** zastavil řízení o správním deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změny označení umístění předmětné elektrárny, a ve **výroku IV.** uložil účastníkovi řízení povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč, Rada Energetického regulačního úřadu (dále též „Rada“) jako nadřízený správní orgán podle § 17b odst. 10 písm. b) energetického zákona rozhodla v souladu s § 96 odst. 2 energetického zákona ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), na návrh rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

Rozklad společnosti Desire invest s.r.o., se sídlem Na Děkanec 2109/1, 128 00 Praha 2 – Nové Město, IČ: 260 15 722, proti výrokům I., II. a IV. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08952-43/2016-ERU ze dne 11. února 2019 (sp. zn. POZE-08952/2016-ERU) se zamítá a napadené rozhodnutí se v uvedeném rozsahu potvrzuje.

Odůvodnění:

I. Kontrolní zjištění

Energetický regulační úřad zahájil dne 22. dubna 2016 kontrolu podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy platném znění (dále jen „kontrolní řád“), ve věci dodržování ustanovení § 9 a § 11 energetického zákona účastníkem řízení jako provozovatelem výroby elektřiny s názvem Fotovoltaická elektrárna Pacov, nacházející se na pozemcích parc. č. st. 1931, 1933, parc. č. 2416/8, 2416/42, 2416/82, 2416/83, 2416/6, 2416/84, 2416/86 a 2416/87, v katastrálním území Pacov, obec Pacov. Kontrolou bylo zjištěno, že kontrolovaná osoba podniká v oblasti výroby elektřiny na základě platné licence č. 111016836 ze dne 3. července 2012 při celkovém instalovaném elektrickém výkonu energetického zařízení 1,926 MW, a dále, že elektrická energie je vyráběna zařízením, které se má sestávat mj. z 8 376 ks fotovoltaických panelů typů REC230PE a REC230PE-US (každý o jmenovitém výkonu 230 Wp). Na základě ohledání provozovny na místě dne 4. května 2016 byl však zjištěn celkový instalovaný výkon výrobního zařízení ve výši 1,90440 MW, což neodpovídalo celkovému instalovanému elektrickému výkonu uvedenému v platné licenci. Kromě toho bylo zjištěno, že se předmětná provozovna ke dni provedení kontroly nachází na pozemcích parc. č. 2416/6, 2416/84, 2416/86 a 2416/87, což je v souladu s platnou licencí, a dále na pozemcích parc. č. st. 1931, 1933, parc. č. 2416/8, 2416/42, 2416/82 a 2416/83, které nejsou v platné licenci uvedeny a k nimž má, dle výpisu z katastru nemovitostí, prokazujícího stav evidovaný k datu 22. dubna 2016 a 10. května 2016, vlastnické právo společnost ATLANTA - V.O.V. -CORPORATION, spol. s r.o.

Na základě výsledků kontroly byl dne 3. června 2016 vyhotoven protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 04662-10/2016-ERU, v němž Energetický regulační úřad konstatoval, že od léta roku 2014, kdy bylo ze střechy budovy trafostanice (objekt parc. č. 1931 v katastrálním území Pacov) sejmuto 96 ks fotovoltaických panelů, dle vyjádření kontrolované osoby z důvodu opakovaného zatékání střechou do budovy, provozuje kontrolovaná osoba provozovnu o nižším výkonu, než je výkon uvedený na platné licenci, čímž provozovatel výroby porušil § 9 odst. 1 energetického zákona, neboť jako držitel licence na výrobu elektřiny neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změnu podmínek pro udělení licence, změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, a nepředložil o nich žádné doklady. Kromě toho účastník řízení provozoval ke dni fyzické prohlídky provozovny výrobní elektřiny, která se nacházela nejen na pozemcích uvedených v platné licenci, ale rovněž na pozemcích parc. č. st. 1931, 1933, parc. č. 2416/8, 2416/42, 2416/82 a 2416/83 v katastrálním území Pacov.

Dne 28. června 2016 podal účastník řízení proti kontrolním zjištěním námitky, ve kterých uvedl, že 96 fotovoltaických panelů bylo odinstalováno v roce 2014 z důvodu generální opravy střechy, na níž byly umístěny. Jednání účastníka řízení vykazuje pouze zanedbatelnou společenskou škodlivost, neboť byl demontáží fotovoltaických panelů celkový instalovaný výkon fotovoltaické elektrárny snížen, a to pouze o cca 20 kW. Demontované panely byly uskladněny v budově trafostanice, fyzicky existují a byly skladovány na místě. Fotovoltaická elektrárna byla i po demontáži panelů provozována v souladu s příslušnými normami, což dokládá zpráva o pravidelné revizi. Pokud jde o umístění provozovny na pozemcích, jež nejsou uvedeny v licenci, je příčinou této nesrovnalosti administrativní

pochybení při podání žádosti o licenci, které účastník řízení odstraní podáním žádosti o změnu licence.

Námítkám účastníka řízení nebylo vyhověno a kontrolní zjištění, obsažená v napadeném kontrolním protokolu, byla potvrzena.

II. Správní řízení v prvním stupni a první řízení o rozkladu

Dne 30. srpna 2016 oznámil Energetický regulační úřad účastníkovi řízení zahájení správního řízení z moci úřední ve věci podezření ze spáchání správních deliktů podle § 91 odst. 1 písm. b) a § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kterých se měl dopustit tím, že jako držitel licence na výrobu elektřiny v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změny technických parametrů provozovny s názvem Fotovoltaická elektrárna Pacov, nepředložil doklady o těchto změnách, nepožádal o změnu rozhodnutí o udělení licence, současně neprodleně neoznámil změny rozsahu vymezeného území stávající provozovny, a dále v rozporu s § 9 odst. 5 energetického zákona zahájil výkon licencované činnosti po změně technických parametrů provozovny přede dnem nabytí právní moci rozhodnutí o změně rozhodnutí o udělení licence.

Účastník řízení se k věci vyjádřil několika podáními v podobném smyslu jako v námítkách proti kontrolnímu protokolu, tedy že se žádného z vytýkaných správních deliktů nedopustil. Demontáž 96 ks panelů, která proběhla v roce 2014, byla nezbytným opatřením toliko dočasného charakteru. Realizace opravy střechy byla tehdy předpokládána v řádu několika týdnů, což se nakonec z důvodu dlouhodobé nepřítomnosti osoby odpovědné za provoz fotovoltaické elektrárny nepovedlo uskutečnit. Z hlediska celkového počtu panelů v provozovně se jednalo o naprosto marginální část, neboť Fotovoltaická elektrárna Pacov v současné době sestává z 8 280 ks fotovoltaických panelů. I v době po sejmutí zmíněných 96 ks panelů byla výroba řádně provozována, jak potvrzuje pravidelná revizní zpráva ze dne 4. září 2015. Dočasné odpojení nepatrné části panelů za účelem opravy stavební části provozovny nepředstavuje dle účastníka řízení změnu technických parametrů, která by podléhala ohlašovací povinnosti dle § 9 odst. 1 energetického zákona a která by tak vyžadovala změnu rozhodnutí o udělení licence, čímž je vyloučena taktéž aplikace § 9 odst. 2 energetického zákona. Energetický zákon ani jiný právní předpis nevyžaduje, aby držitel licence oznamoval Energetickému regulačnímu úřadu opravy a údržbu stavební a technologické části provozovny. Pokud jde o změnu vymezeného území, ani tady nedošlo k pochybení, neboť výčet parcelních čísel nepředstavuje vymezené území provozovny, ale pouze její identifikaci. V době realizace projektu elektrárny došlo několikrát ke změnám v pozemkových vztazích a v číslování parcel v jejím areálu, což mohlo způsobit, že některá parcelní čísla nebyla uvedena při identifikaci provozovny v žádosti o udělení licence. Vše je dohledatelné ve veřejně přístupných informacích katastru nemovitostí a jedná se pouze o administrativní pochybení při žádosti o udělení licence, nikoli o změnu rozsahu vymezeného území provozovny. Dle účastníka řízení jsou vytýkaná pochybení natolik marginální, že nemohou reálně zasáhnout ani ohrozit žádný legitimní veřejný zájem chráněný energetickým zákonem. V případě elektrárny nedošlo nikdy k překročení celkového instalovaného výkonu uvedeného v licenci, a tudíž ani k překročení podnikatelského oprávnění držitele licence. Dne 19. prosince 2016 pak účastník řízení sdělil Energetickému regulačnímu úřadu, že střecha trafostanice byla již opravena a 96 ks předmětných

fotovoltaických panelů bylo umístěno zpět na střechu, což následně doložil revizní zprávou ze dne 24. ledna 2017.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 08952-21/2016-ERU ze dne 3. března 2017 byl účastník řízení ve výroku I. uznán odpovědným ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, kterého se měl dopustit porušením § 9 odst. 1 energetického zákona tím, že jako držitel licence na výrobu elektřiny neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změny technických parametrů a změny rozsahu vymezeného území provozovny a nepředložil o nich doklady, za což mu byla výrokem II. udělena pokuta ve výši 10 000 Kč. V části vedené ve věci správního deliktu dle § 91 odst. 1 písm. h) energetického zákona, kterého se měl účastník řízení dopustit porušením § 9 odst. 5 energetického zákona, Energetický regulační úřad správní řízení výrokem III. zastavil.

Proti výrokům I., II. a IV. tohoto rozhodnutí podal účastník řízení dne 23. března 2017 rozklad, na základě kterého Rada Energetického regulačního úřadu rozhodnutím č. j. 08952-26/2016-ERU ze dne 24. října 2017 napadené rozhodnutí ve výrocích I., II. a IV. zrušila a věc vrátila správnímu orgánu prvního stupně k novému projednání. V rozhodnutí o rozkladu Rada konstatovala, že prvostupňový správní orgán při posouzení jednání účastníka řízení spočívajícím v neoznámení změny umístění elektrárny nezjistil stav věci, o němž by nebyly důvodné pochybnosti, přičemž se také dostatečně nevypořádal s námitkami účastníka řízení vztahujícími se k tomuto skutku.

III. Nové projednání věci a napadené rozhodnutí

Na základě vyrozumění o pokračování ve správním řízení ze dne 10. listopadu 2017 se účastník řízení k věci vyjádřil podáním ze dne 15. prosince 2017, ve kterém zopakoval většinu dosavadních námitek. K otázce umístění elektrárny uvedl, že správní orgán v rozhodnutí o pokutě chybně kvalifikoval neuvedení kompletního výčtu parcelních čísel pozemků jako změnu rozsahu vymezeného území provozovny, neboť tato nesrovnalost není způsobena změnou ve faktickém umístění provozovny, ale administrativním nedopatřením z roku 2010 vzniklým ještě před udělením licence, jehož příčinou byla tehdejší objektivní nepřehlednost katastrálního operátu. K otázce odinstalování solárních panelů potom účastník řízení namítl, že se jednalo o dočasné odinstalování, které nepředstavovalo změnu technických parametrů provozovny, a tudíž nebylo nutné ani oznámení, neboť oznamovací povinnost podle § 9 odst. 1 energetického zákona se týká pouze změn vyžadujících změnu rozhodnutí o udělení licence.

Dne 27. února 2018 účastník řízení správnímu orgánu zaslal doklady, ze kterých správní orgán zjistil, že střecha byla skutečně opravována a že z tohoto důvodu bylo potřeba část panelů dočasně odinstalovat. Následně dne 8. října 2018 obdržel správní orgán kopii zprávy o pravidelné revizi elektrického zařízení ze dne 31. srpna 2018, kterou účastník řízení doložil své tvrzení o dočasnosti změny v instalovaném výkonu.

Rozhodnutím Energetického regulačního úřadu č. j. 08952-43/2016-ERU ze dne 11. února 2019 byl účastník řízení ve výroku I. uznán odpovědným ze spáchání správního deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, neboť v rozporu s § 9 odst. 1 energetického zákona nejméně v době od léta roku 2014, kdy na výrobně Fotovoltaická elektrárna Pacov došlo k odinstalování 96 kusů fotovoltaických

panelů a tím ke snížení celkového instalovaného elektrického výkonu, až do 4. května 2016, kdy proběhla kontrola předmětné elektrárny ze strany Energetického regulačního úřadu, neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změnu technických parametrů elektrárny, za což mu byla uložena pokuta ve výši 8 000 Kč. Energetický regulační úřad zastavil řízení o správním deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, ve znění účinném do 5. června 2017, kterého se měl účastník řízení dopustit tím, že neprodleně neoznámil Energetickému regulačnímu úřadu změny označení umístění předmětné elektrárny, a dále uložil účastníkovi řízení povinnost k úhradě nákladů řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč.

V rozhodnutí Energetický regulační úřad popsali spolehlivě zjištěný skutkový stav, přičemž po posouzení věci dospěl k závěru, že účastník řízení svým jednáním naplnil jak materiální, tak i formální znaky správního deliktu spočívajícího v neohlášení změny celkového instalovaného elektrického výkonu. Prvostupňový správní orgán uvedl, že zjevně došlo ke změně technických parametrů výroby, která přitom měla být oznámena neprodleně, tj. nejdéle v řádu týdnů.

Řízení o správním deliktu spočívajícím v neoznámení změny označení umístění elektrárny správní orgán zastavil s tím, že skutek nelze posuzovat jako porušení § 9 odst. 1 energetického zákona, neboť při novém projednání věci bylo zjištěno, že předmětná elektrárna se od počátku svého provozu nachází na stále stejném místě a během jejího provozu tak nedošlo ke změnám v jejím umístění.

IV. Rozklad účastníka řízení

Proti výrokům I., II. a IV. rozhodnutí Energetického regulačního úřadu č. j. 08952-43/2016-ERU ze dne 11. února 2019, které bylo účastníkovi řízení doručeno dne 12. února 2019, podal účastník řízení dne 26. února 2019 rozklad, ve kterém uvedl, že napadené rozhodnutí je nesprávné a je také v rozporu s právními předpisy.

Účastník řízení namítá, že napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném a nedostatečně odůvodněném výkladu a nezákonné aplikaci § 9 odst. 1 ve spojení s § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá radikální a přepjatě formalistický názor správního orgánu, že každé odstavení solárních panelů bez ohledu na okolnosti bezpodmínečně podléhá ohlašovací povinnosti, což je v rozporu se skutečným účelem a smyslem zákona. Tento závěr navíc správní orgán ani řádným způsobem neodůvodnil. Přechodné odpojení 96 ks fotovoltaických panelů představovalo součást opravy a údržby stavební části provozovny, nikoliv změnu celkového instalovaného výkonu provozovny a změnu technických parametrů provozovny, která by podléhala oznamovací povinnosti. Podle názoru účastníka řízení se ustanovení § 9 odst. 1 energetického zákona týká pouze změn technických parametrů výroby, které mají být důvodem pro změnu licence, nikoli dočasných změn v rámci opravy a údržby.

Správní orgán podle názoru účastníka řízení dostatečně nezohlednil sankční charakter řízení, zejména požadavek na jasnost, srozumitelnost a určitost skutkové podstaty správního deliktu, ze které je možné dovozovat deliktní odpovědnost pachatele. V daném případě totiž správní orgán prosazuje extenzivní výklad oznamovací povinnosti, což nemůže obstát v sankčním řízení, kde je nutné vycházet ze zásady „v pochybnostech mírněji“.

Účastník řízení dále namítá, že se správní orgán dostatečně nevypořádal se všemi jeho námitkami vznesenými v průběhu správního řízení, neboť k námitkám účastníka řízení přistupoval tak, jako by účastník řízení mohl uplatňovat pouze námitky ke skutkovému stavu a nikoliv k právnímu hodnocení případu, což je zcela chybný a nezákonný postup porušující ústavně garantovaná práva účastníka řízení.

Účastník řízení také nesouhlasí se způsobem, jakým byly vyřízeny jeho námitky proti kontrolnímu protokolu, neboť Energetický regulační úřad se nikdy věcně nevypořádal s námitkami účastníka řízení směřujícími k právnímu hodnocení skutkových zjištění. Vzhledem ke skutečnosti, že tyto námitky nebyly ze strany Energetického regulačního úřadu vyřízeny v souladu se zákonem, je napadené rozhodnutí založeno na nezákonném podkladu a celé sankční řízení je tak od počátku zatíženo závažnou procesní vadou způsobující jeho nezákonnost.

Účastník řízení dále namítá, že správní orgán jednoznačně neoznačil, podle jakého procesního zákona bude postupovat v řízení po zrušení původního rozhodnutí, zda bude řízení vedeno v režimu zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), nebo podle předchozích procesních předpisů. Ani z napadeného rozhodnutí není zcela zřejmé, podle jaké procesní úpravy správní orgán postupoval, když ve výroku napadeného rozhodnutí používá pojem „správní delikt“ podle předchozí procesní úpravy, avšak v odůvodnění používá pojem „přestupek“ podle současné procesní úpravy.

Z výše uvedených důvodů účastník řízení navrhl, aby Rada napadené rozhodnutí ve výroku I. změnila tak, že se řízení o správním deliktu podle § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona zastavuje, a aby napadené rozhodnutí ve výrocih II. a IV. zrušila.

V. Řízení o rozkladu

Rozklad účastníka řízení byl podán včas a splňoval předepsané náležitosti. Na základě podaného rozkladu po jeho projednání v rozkladové komisi zřízené podle § 152 odst. 3 správního řádu a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise rozhodla Rada Energetického regulačního úřadu tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí, a to z následujících důvodů.

Podle § 89 odst. 2 správního řádu přezkoumává odvolací správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem.

Po posouzení věci se Rada zcela ztotožnila se závěry prvostupňového správního rozhodnutí a konstatovala, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu a je založeno na řádném právním posouzení, přičemž přes stručnost odůvodnění napadeného rozhodnutí neshledala Rada toto nepřezkoumatelným, neboť se z něj jednoznačně podává, na jakých úvahách Energetický regulační úřad své závěry založil.

Z podaného rozkladu je zřejmé, že účastník řízení nerozporuje zjištěný skutkový stav, nesouhlasí však s právním hodnocením případu. Účastník řízení namítá, že napadené

rozhodnutí spočívá na nesprávném a nedostatečně odůvodněném výkladu a nezákonné aplikaci § 9 odst. 1 ve spojení s § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona.

Rada se neztotožňuje s výkladem účastníka řízení, že oznamovací povinnost se týká toliko změn vyžadujících změnu rozhodnutí o udělení licence, neboť § 91 odst. 1 písm. b) energetického zákona, jak ve znění účinném v době spáchání deliktu, tak i v aktuálním znění jednoznačně stanoví, že správního deliktu (přestupku) se dopustí držitel licence mj. tím, že neprodleně neoznámí změny podmínek pro udělení licence nebo změny týkající se údajů a dokladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, nebo nepožádá o změnu rozhodnutí o udělení licence. Uvedené ustanovení tedy obsahuje několik samostatných a na sobě do určité míry nezávislých jednání, kterými lze naplnit skutkovou podstatu uvedeného deliktu, resp. několik samostatných skutkových podstat, přičemž ze znění tohoto ustanovení nelze dovodit, že povinností držitele licence je oznamovat pouze takové změny, které mají za následek změnu rozhodnutí o udělení licence. Nikoliv každá změna dokladů stanovených jako náležitosti žádosti o udělení licence, a dokonce ani změna podmínek pro její udělení, nebude mít za následek změnu rozhodnutí o udělení licence. Rada Energetického regulačního úřadu také nesouhlasí s názorem účastníka řízení, že skutková podstata uvedeného deliktu není jasně a přesně formulovaná, a proto by se měla při jeho výkladu uplatnit zásada „in dubio mitius“, čili v pochybnostech mírněji. Podle názoru Rady je uvedené ustanovení jednoznačné a skutková podstata deliktu je stanovena dostatečně srozumitelně a určitě, problematickým je v daném případě spíše výklad § 9 odst. 1 energetického zákona. Energetický regulační úřad již ostatně výklad příznivější pro účastníka řízení aplikoval, jelikož prokazatelně došlo ke snížení výkonu výroby uvedené v rozhodnutí o udělení licence a při formálním výkladu energetického zákona by bylo možno činit závěr, že v takovém případě byla změna licence (a podání žádosti o tuto změnu) namístě. Energetický regulační úřad však zastává výklad, že v případě snížení instalovaného výkonu, kdy nedochází k překročení rozsahu podnikatelského oprávnění, nemusel účastník řízení žádat o změnu licence, tj. nevyslovil závěr o tom, že se účastník řízení dopustil dvojího opomenutí.

Obecně platí, že držitel licence nese primární odpovědnost za to, že rozhodnutí o udělení licence, resp. skutečnosti v něm uvedené, odpovídají aktuálnímu skutkovému stavu. Smyslem je zajištění toho, aby držitel licence nesplňoval podmínky pro její udělení jen v době vydání rozhodnutí o udělení licence, ale po celou dobu, kdy je jejím držitelem. Za tímto účelem mu zákon stanoví tři povinnosti – a) oznámit Energetickému regulačnímu úřadu neprodleně změnu podmínek pro udělení licence (tj. změnu skutkového stavu, na základě něhož byla licence udělena) a změnu podkladů pro udělení licence, b) předložit Energetickému regulačnímu úřadu nové doklady, které osvědčují aktuální skutkový stav, c) požádat o změnu rozhodnutí o udělení licence.

V praxi se však mohou vyskytnout případy, kdy není nutno plnit všechny tři uvedené povinnosti. Ačkoliv to z § 9 odst. 1 energetického zákona výslovně nevyplývá, požádat o změnu licence má smysl pouze tehdy, dojde-li ke změně údajů v rozhodnutí o udělení licence uvedených v § 8 odst. 2 energetického zákona. Může se tak jednat o situace, kdy není třeba podávat žádost o změnu licence z toho důvodu, že k žádné změně rozhodnutí o udělení licence nedojde, ačkoliv se podmínky pro udělení licence změnilly, což byl případ i nyní projednávané věci. Jako příklad lze uvést i situaci, kdy by došlo ke změně užívacího práva držitele licence k energetickému zařízení na právo vlastnické (převodem vlastnického práva

na držitele licence) a tím ke splnění podmínky pro udělení licence uvedené v § 5 odst. 3 energetického zákona jiným způsobem, což by měl držitel licence Energetickému regulačnímu úřadu oznámit a doložit o tom podklady, v rozhodnutí o udělení licence by se však taková změna nijak neprojevila. Účastníkovi řízení není vytykáno, že nepodal žádost o změnu licence, nýbrž skutečnost, že Energetickému regulačnímu úřadu neoznámil změnu technických parametrů elektrárny spočívající v odinstalování části elektrárny, tedy nikoli pouze fotovoltaických panelů, jak tvrdí účastník řízení, ale rovněž konstrukcí pro uchycení panelů, elektrické instalace a dalších nezbytných součástí výroby, což vyplývá z fotodokumentace vztahující se k pozemku parc. č. st. 1931, k. ú. Pacov, která je součástí kontrolního spisu.

Oznamovací povinnost tak není vázána jen na změny mající za následek změnu licence, ale na jakékoliv změny údajů a podkladů, které jsou stanoveny jako náležitosti žádosti o udělení licence, přičemž oznamovací povinnost zde má dvojí význam. Jednak na základě oznámených informací je na Energetickém regulačním úřadu, aby posoudil na základě charakteru provedené změny, zda jsou nadále splněny podmínky pro udělení licence nebo zda tu nejsou důvody k jejímu zrušení, změně či k doložení dalších nezbytných podkladů, a jednak jde o povinnost uloženou držiteli licence, jejímž účelem je, aby Energetický regulační úřad disponoval aktuálními informacemi o držitelích licencí a licencovaných zařízeních, a to nikoliv jen při udělování těchto licencí.

Rada dále poznamenává, že licence na výrobu elektřiny je udělována na základě splnění podmínek, jež jsou poměrně striktně upraveny energetickým zákonem, který vyžaduje, aby žadatel o licenci doložil řadu dokumentů obsahujících konkrétní údaje a parametry týkající se předmětného energetického zařízení. Samotné udělení licence je potom výsledkem procesu posuzování všech doložených dokladů obsahujících požadované údaje, přičemž v licenci je zcela jasně specifikováno, pro jaké energetické zařízení o jasně stanovených parametrech, včetně celkového instalovaného výkonu, je tato licence vydána. Pokud následně dojde k jakékoliv změně parametrů výroby nebo podkladů pro udělení licence, je držitel licence povinen tuto změnu Energetickému regulačnímu úřadu minimálně oznámit. Tato povinnost vyplývá z § 9 odst. 1 energetického zákona pro všechny licencované činnosti obecně, v případě konkrétní licencované činnosti a konkrétního zařízení ale může mít různý význam, resp. důsledky. Výše uvedené se logicky vztahuje i na případy, kdy dojde ke snížení celkového instalovaného výkonu elektrárny, a to tím spíše, pokud je toto snížení výkonu způsobeno odinstalováním celé části elektrárny, tedy nikoli pouze fotovoltaických panelů, ale i dalších nezbytných zařízení a součástí tvořících část výroby.

V tomto ohledu byla podstatnou námitka účastníka řízení, že § 9 odst. 1 energetického zákona neukládá povinnost oznamovat Energetickému regulačnímu úřadu každou průběžnou opravu či údržbu energetického zařízení. Rada souhlasí, že takový výklad by byl nepřiměřený. V případě průběžných úprav by taková povinnost musela být plněna opakovaně, což zjevně není smyslem § 9 odst. 1 energetického zákona, nicméně v tomto případě zjevně nešlo o provádění jakýchsi dílčích pokračujících změn menšího rozsahu, ale změnu jedinou. Uvedená problematika má dva vzájemně související aspekty. Prvním je otázka lhůty pro oznámení změn, kde uvedené ustanovení zákona obecně ukládá plnění povinnosti ve lhůtě bez zbytečného odkladu, čímž nemůže být míněna lhůta v řádu měsíců či dokonce let. Druhým aspektem je dočasnost, resp. přechodnost, takové změny. Ustanovení § 9 odst. 1

energetického zákona tuto otázku výslovně neřeší, nicméně s ohledem na smysl a účel zákona má Rada za to, že každou přechodnou či časově omezenou změnu zařízení či podmínek pro udělení licence držitel licence oznamovat nemusí, tato otázka by měla být posuzována přiměřeně dle okolností případu. Rozhodující je, zda jde o změnu vyvolanou určitými činnostmi, kdy jsou zároveň vyvíjeny činnosti k tomu, aby bylo zařízení uvedeno zpět do řádného stavu, anebo byl nastolen stav do určité míry dlouhodobý. Zde je třeba konstatovat, že v daném případě se jednalo o změnu časově dlouhodobou (od léta 2014 do května 2016), tj. nešlo o stav toliko přechodný. Uvedené námitky tedy Rada důvodnými neshledala.

Rada má tedy za to, že účastník řízení svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty vytýkaného deliktu, a to jak znaky formální, tak i znak materiální. Rada se ztotožňuje se závěrem správního orgánu prvního stupně, že společenskou škodlivost jednání účastníka řízení lze spatřovat především v tom, že v důsledku neoznámení snížení celkového instalovaného výkonu elektrárny neměl Energetický regulační úřad aktuální informace o faktickém stavu provozovaného výrobního zdroje. Je však také zřejmé, že změna technických parametrů výroby mající za následek snížení celkového instalovaného výkonu představuje méně závažnou změnu, než jakou by představovalo jeho zvýšení, což také prvostupňový správní orgán vyhodnotil při úvaze o výši pokuty jako polehčující okolnost, nicméně Rada doplňuje, že zde nedošlo toliko k odinstalování nepatrné části panelů na dobu nezbytně nutnou např. za účelem údržby zařízení, proto zde společenskou škodlivost jednání účastníka řízení spatřuje. K samotné výši uložené pokuty potom Rada uvádí, že správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí vyložil, jakými úvahami se zabýval, k jakým okolnostem přihlédl a jak tyto skutečnosti vyhodnotil. Vzhledem ke skutečnosti, že energetický zákon umožňuje za předmětný delikt uložit pokutu až do výše 15 000 000 Kč, je zřejmé, že pokuta byla uložena při samé spodní hranici zákonného rozpětí. Uložená pokuta tak odpovídá okolnostem případu a je přiměřená závažnosti vytýkaného jednání.

Rada se dále zabývala námitkou, že napadené rozhodnutí je založeno na nezákonném podkladu, neboť námitky účastníka řízení ke kontrolnímu protokolu nebyly řádně vypořádány. Ze spisového materiálu vyplývá, že účastník řízení podal proti kontrolnímu protokolu dne 28. června 2016 námitky, které byly vyřízeny sdělením ze dne 13. července 2016. Podle § 13 kontrolního řádu může kontrolovaná osoba podat proti kontrolnímu zjištění uvedenému v kontrolním protokolu námitky, které v případě, že jim nevyhoví vedoucí kontrolní skupiny nebo kontrolující, vyřídí nadřízená osoba kontrolujícího, a to ve lhůtě 30 dnů ode dne jejich doručení. Jak je zřejmé z uvedeného ustanovení, námitky se „pouze“ vyřizují, což znamená, že kontrolní orgán nevydává „rozhodnutí“, ale reaguje na ně ve formě „pouhého“ sdělení o tom, jak byly námitky vypořádány. Vzhledem ke skutečnosti, že kontrolní řád nezná žádnou další možnost „opravného prostředku“ proti vyřízení námitek, může účastník řízení v průběhu správního řízení navazujícího na výsledky kontroly svými návrhy skutečnosti zjištěné při kontrole zpochybňovat, a to bez ohledu na to, zda proti kontrolním zjištěním uplatnil námitky nebo ne, i bez ohledu na to, jak byly podané námitky vyřízeny. Správnímu orgánu, který správní řízení vede, potom nezbude, než se se všemi takovými návrhy uplatněnými v průběhu správního řízení řádně vypořádat. Pro vzájemný vztah mezi kontrolou a navazujícím správním řízením totiž neplatí žádná koncentrační zásada v tom smyslu, že pokud kontrolovaná osoba neuplatnila námitky proti kontrolním zjištěním,

případně tyto námitky uplatnila a byly vypořádány jako nedůvodné, nemohla by už tato kontrolní zjištění zpochybňovat svými tvrzeními a důkazy uváděnými až ve správním řízení, ať už by šlo o stejná tvrzení a důkazy, které již byly uplatněny v rámci námitek proti kontrolnímu zjištění, nebo tvrzení a důkazy jiné (k tomu viz např. Vedral, J. *Kontrolní řád*. Komentář. 1. vydání. Praha: RNDr. Ivana Hexnerová – BOVA POLYGON, 2015, str. 138). Z výše uvedeného vyplývá, že i v případě, kdy by se kontrolní orgán s některou z námitek řádně nevypořádal, nemohlo by toto pochybení způsobit nezákonnost následného správního řízení, neboť správní orgán se v rámci správního řízení trestního musí vypořádat se všemi v řízení vznesenými námitkami. Nemohlo to přitom způsobit ani nepoužitelnost podkladů získaných v rámci kontroly, neboť ta proběhla zjevně zákonným způsobem a ani případná procesní vada v jejím průběhu by neměla vliv na skutečnost, že účastník řízení byl povinen výkon státní kontroly strpět, přičemž skutečnosti v ní zjištěné dále podléhají hodnocení správním orgánem. Námitka účastníka řízení je tedy nedůvodná.

Účastník řízení správnímu orgánu vytýká také nejasný procesní režim pokračujícího řízení, neboť z vyrozumění o pokračování v řízení nebylo zcela jasné, zda bude řízení vedeno v režimu zákona o odpovědnosti za přestupky nebo podle předchozích procesních předpisů. K této námitce Rada uvádí, že správní orgán skutečně ve vyrozumění o pokračování v řízení ze dne 10. listopadu 2017 nesprávně uvedl poučení s odkazem na zákon o odpovědnosti za přestupky, který však na uvedené řízení nedopadá, neboť z přechodných ustanovení, konkrétně z § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky, vyplývá, že zahájená řízení o přestupku a dosavadním jiném správním deliktu, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních zákonů (v daném případě se jedná o správní řád a energetický zákon). Nicméně správní orgán tuto svoji procesní chybu napravil, když v přípisu ze dne 12. března 2018 účastníka řízení správně informoval o tom, že řízení bude dokončeno podle původní právní úpravy. Účastník řízení dále namítá, že správní orgán ve výroku napadeného rozhodnutí používá pojem „správní delikt“ podle původní právní úpravy, avšak v odůvodnění používá pojem „přestupek“ podle současné právní úpravy. K této námitce je nutno uvést, že z formálního hlediska je částečně důvodná, neboť správní orgán v napadeném rozhodnutí na str. 10 a 11 v nadpisech nesprávně uvedl pojem „přestupek“. Jedná se však o ojedinělé nesprávné označení, neboť jak ve výroku, tak v naprosté většině odůvodnění správní orgán použil správné označení „správní delikt“. Jak dále vyplývá z napadeného rozhodnutí, správní orgán posuzoval trestnost činu podle právní úpravy účinné v době spáchání protiprávního jednání, neboť pozdější právní úprava není pro účastníka řízení příznivější. Tento postup je zcela v souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod i § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, jež stanoví, že na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona, s tím, že dle obecného pravidla se odpovědnost za ně posoudí dle právní úpravy dosavadní. Z uvedeného ustanovení je zřejmé, že sám zákonodárce předpokládal, že správní orgány budou v řízeních probíhajících po nabytí účinnosti tohoto zákona na dosavadní správní delikty pohlížet jako na „přestupky“. Lze tedy uzavřít, že se správní orgán v odůvodnění na několika místech dopustil formální chyby v označení protiprávního jednání účastníka řízení, avšak s ohledem na výše citované přechodné ustanovení i na skutečnost, že správní orgán posuzoval trestnost protiprávního jednání účastníka řízení podle správné právní úpravy, podřadil

protiprávní jednání účastníka řízení pod správnou skutkovou podstatu deliktu a rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, nemůže mít tato nepřesnost vliv na faktickou správnost a zákonnost napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr

Po přezkumu rozhodnutí Energetického regulačního úřadu v rozsahu podle § 89 odst. 2 správního řádu Rada jako nadřízený správní orgán vzhledem ke všem výše uvedeným skutečnostem dospěla k závěru, že napadené rozhodnutí vychází z řádně zjištěného skutkového stavu, bylo vydáno v souladu s právními předpisy, konkrétně s energetickým zákonem, a rovněž splňuje požadavky kladené správním řádem na obsah správního rozhodnutí, neboť v něm byly v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu uvedeny důvody výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání a úvahy Energetického regulačního úřadu, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů. Jelikož nebyl dán žádný důvod pro zrušení či změnu napadeného rozhodnutí, Rada toto rozhodnutí v napadeném rozsahu potvrzuje.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí není podle § 17b odst. 11 energetického zákona přípustný opravný prostředek.

Ing. Stanislav Trávníček, Ph.D., v. r.
předseda Rady Energetického regulačního úřadu

Obdrží:

Desire invest s.r.o., prostřednictvím Doucha Šikola advokáti s.r.o.